

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802205792/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

DET FØRSTE BREV

ikke snakke mere om det. Dels kan man jo ikke diskutere om Smagen, og dels vil jeg ikke forstyrre de Cirkler som visse Folks Tanker bevæger sig i. For min Skyld maa det gerne være et Spørgsmaal om én der ikke kender til dette Fag bør kunne udnævnes til Professor eller ej. Men det er dog hævet over enhver Diskussion at jeg er Professor, og at de der maaler det videnskabelige Arbejde med en anden Alen end Pedanterne, der kun beskæftiger sig med Ord og elsker tomt Skvalder, mener at jeg er god nok til mit Embede. Men med den nye Herlighed fulgte der nye Ulykker, for mit nye Arbejdes Karakter medførte at jeg maatte optræde i temmelig flot Stil. Det bliver éns Værdighed ganske vist ikke større af, men det pynter alt sammen. Paa den Maade blev jeg tvunget til at ændre min Livsførelse. Jeg syntes ikke det passede sig for en Professor at tjene Penge ved Jobs af den Slags jeg som Privatlærer havde paataget mig for at holde Sulden fra Døren.

Kort før min Udnævnelse havde jeg imidlertid faaet et Stipendium paa hundrede Daler om Aaret i fire Aar. Det var hans Excellence Gehejmerraad Ivar Rosenkrantz der havde hjulpet mig til det; han var Bestyrer for de rosenkrantzske Legater. Det var en enestaaende Trøst for mig, der jo ellers maatte holde mig i Live ved Haabet. Men Stipendiaterne er ifølge Fundatsen forpligtede til at rejse til evangeliske Universiteter, og Stipendiets Efor indskærpede mig at jeg burde følge denne Regel. Det havde jeg ikke Spor imod; jeg kunde nok se at jeg med mine smaa Indtægter blev nødt til at spinke og spare og som en Spanier leve af Luften alene, og det mente jeg, at jeg bedre kunde klare i Udlandet end hjemme.

Jeg sejlede lige til Amsterdam, hvor jeg blev nogle Dage indtil jeg rejste videre til Gouda. Derfra gik Rejsen over Land til Rotterdam, hvor jeg ofrede en hel Dag paa at hvile ud. For paa de hestetrukne Kanalbaade, der sejler i Døgndrift, er det næsten ikke til at faa Søvn i Øjnene. Blandt en saa stor Mængde Passagerer vil der nemlig altid være nok af Klovner og kvikke Hoveder som ved deres